

Ὁ Ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Νεομάρτυρας ἀπὸ τὴν Παραμυθιά τῆς Ἡλείρου

Καταγόταν ἀπὸ τὴν Παραμυθιά τῆς Ἡλείρου. Κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ θέρους, βρισκόταν μαζί με τὴν ἀδελφή του καθὼς καὶ με ἄλλους χριστιανὸς στοὺς ἀγρούς. Ἐκεῖ λοιπόν, ἦλθε σὲ συμπλοκὴ με κάποιους Τούρκους, ποὺ ἐπιτέθηκαν με κακὸ σκοπὸ στὴν ἀδελφή του. Τότε οἱ Τοῦρκοι, προσβληθέντες ἀπὸ τὴ συμπλοκὴ αὐτὴ, συκοφάντησαν τὸν Ἀναστάσιο στὸν πασᾶ, ὅτι δῆθεν ἔδωσε λόγο νὰ ἀλλάξει τὴν πίστη του. Ὁ πασᾶς τὸν συνέλαβε καὶ τὸν πίεζε νὰ ἀλλαξοπιστήσει. Στὶς προτάσεις τοῦ πασᾶ ὁ Ἀναστάσιος ἀπάντησε: «Ποτὲ δὲν ἔδωσα τέτοιο λόγο. Χριστιανὸς γεννήθηκα, χριστιανὸς καὶ θὰ πεθάνω με τὴν βοήθεια τοῦ Χριστοῦ μου. Ὅσο γιὰ τὰ ἀγαθὰ ποὺ μοῦ ὑπόσχεσαι, δὲν ἐνδιαφέρομαι καθόλου, διότι ἔχω πολλὰ ἀγαθὰ αἰώνια, ποὺ βρίσκονται στοὺς οὐρανοὺς καὶ δὲν ἔχουν καμιὰ σύγκριση με τὰ παρόντα». Μὲ τὰ λόγια αὐτὰ ὁ Ἀναστάσιος, κατόρθωσε καὶ ἔκανε χριστιανὸ τὸν γιὸ τοῦ πασᾶ, Μοῦσα ὀνομαζόμενο (κάποιες πληροφορίες ἀναφέρουν ὅτι μετονομάστηκε Δημήτριος καὶ μάλιστα μαρτύρησε γιὰ τὸν Χριστό). Ὁ δὲ Ἅγιος, ἀφοῦ βασανίστηκε μέσα στὴ φυλακὴ με τὸν πιὸ φρικτὸ τρόπο, τελικὰ ἀποκεφαλίστηκε ἔξω ἀπὸ τὴν Παραμυθιά κοντὰ σ' ἓνα Μοναστήρι στὶς 18 Νοεμβρίου 1750. Τὸ ἱερὸ λείψανό του ἐνταφίασαν με τιμὲς οἱ μοναχοὶ τοῦ Μοναστηριοῦ αὐτοῦ.